

„Nadobudnúť slávu“

7.

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľudom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve.“

Dobrý večer moji priatelia. Tak rád vás znovu vidím tento večer. Mnohokrát vám ďakujem za váš rozhodnutie študovať Slovo Božie, čo ste vyjadrili vašou prítomnosťou. Tešil som sa na pokračovanie tohto štúdia s vami. Naše lekcie sa nazývajú „Od slávy k sláve,“ seminár o zásadách rozvoja kresťanského charakteru. Študujeme spolu tú najvýznamnejšiu prácu, ktorá kedy bola zverená ľudom. A čo je to? Budovanie charakteru. **Education, str 225. {Výchova, str. 195}** Je to prvý odkaz vo vašich poznámkach. **„Budovanie charakter je najdôležitejšie práca, ktorá kedy bola ľudom zverená a nikdy predtým, nikdy predtým, nebolo jeho húževnaté štúdium tak dôležité ako teraz.“** Prečo je to teraz tak dôležité? Ste na to pripravení? Pretože, Kráľ čoskoro príde. Ó, neboli ste pripravení. Dám vám druhú šancu. Prečo je to teraz tak dôležité? Pretože, Kráľ čoskoro príde. {Amen} Áno, naozaj. Verím tomu, moji priatelia. Ó verím tomu.

Tak mnoho vecí sa deje. V skutočnosti, dnes sa odohráva veľmi významná udalosť, a ja odolám aby som to nepreberal, ale naplnenie proroctva sa deje dnes. Sme práve na cieľovej čiare, moji milí priatelia. Prosím, pochopte to. Prosím, pochopte to. Ale my máme mnoho práce. **Musíme priniesť evanjelium každému národu, pokoleniu, jazyku, a ľudu {Zj 14,6}, a musíme pripraviť naše vlastné životy. {Zj 14,7}** Ale úspešné splnenie oboch týchto úloh závisí na rovnakej veci, všakže? A čo je to? Rozvoj charakteru podobného Kristovi. Prečo? Pretože nemôžeme byť účinnými svedkami pre Kráľa, ani vhodní občania pre Kráľovstvo, ak nemáme charakter podobný Kristovi.

Včera večer sme zápasili s veľmi chmúrnou správou, o strašných dôsledkoch pádu človeka na ľudskú povahu. A ako ho to úplne zneschopnilo naplniť jeho Bohom určené poslanie. A aký bol jeho osud stanovený Bohom? **Izaiáš 43, verš 7.** Čo o nás hovorí náš Stvoriteľ? **„Koho som stvoril pre svoju slávu, sformoval som ho, áno stvoril som ho.“** Nie ste produktom času a náhody, nie ste tu len náhodou, **aby ste jedli, pili a radovali sa lebo zajtra zomriete. {1 Kor 15,32}** To teda nie. Sme vlastnoručné dielo osobného Boha Stvoriteľa, ktorý nás vytvoril pre vysoký a svätý účel: zjavovať Jeho slávu, aby sme vesmíru povedali pravdivé a krásne veci o tom aký je; najmä zjavovať Jeho charakter. Biblický termín, pre tých z vás, ktorí sa k nám práve pridali, biblický termín pre charakter je čo? Sláva. Takže, keď nám Biblia hovorí, že nás Boh stvoril pre Svoju slávu, Hovorí nám to, že nás stvoril, aby sme zjavovali Jeho charakter. Ten nekonečne slávny charakter máme odrážať prizeraúcemu sa vesmíru, aby si mohol urobiť správne a nádherné predstavy o tom, aký je. Pretože **sme boli stvorení na Jeho obraz {1 Moj 1,26}**, podľa Jeho podoby v každej oblasti nášho bytia. A čo Boh ďalej urobil, aby nám umožnil naplniť naše poslanie? **Vpísal do každého nervu, každého vlákna, každej schopnosti nášho bytia Jeho čo? {Zákon} Jeho zákon. {RH, Nov 12, 1901 par. 4}**

Ale zlou správou, s ktorou sme sa včera museli popasovať je, že po páde, **sebecstvo nahradilo lásku. {SC 17.1, slov.: CK 12}** Láska je zákon Boží, ktorý bol napísaný na mäsitú tabule ľudského srdca {2 Kor 3,3} - každý nerv, každé vlákno, na každú schopnosť jeho bytia. Ale keď padol, sebecstvo – satanov zákon, nahradilo lásku. Stal sa prevládajúcim, motivujúcim princípom Napísaným na mäsitú tabule srdca človeka, skutočne na každý nerv, každé vlákno, každú schopnosť jeho bytia. To je dôvod, prečo celá jeho povaha, všetky jeho sily boli zvrátené.

Pred pádom boli používané výhradne pre potechu a slávu Božiu. Ale kvôli sebecku, ktoré nahradilo miesto lásky, po páde, sú teraz používané výhradne na sebauspokojenie a oslavu seba samého. Vážna, radikálna, morálna porucha v ľudskej prirodzenosti z dôvodu pádu sa nazýva mravná skazenosť. A kvôli tejto morálnej poruche, kvôli tejto zásadnej zmene v jadre jeho bytia, keď sebecko nahradilo lásku, človek úplne zneschopnil sám seba, aby odhaľoval Boží charakter.

V skutočnosti, sám seba uschopnil na zjavovanie ktorého charakteru? Satanovho. Lebo je riadený rovnakým princípom, rovnakým duchom, rovnakým zákonom, ktorý riadi satanove srdce - sebeckom. A všetko, čo môže človek prirodzene rozvíjať je satanský charakter, moji milí priatelia. Hovorím vám, chvála Bohu za milosť. Čo vy na to? {Amen} Ale my musíme pochopiť spôsob, ktorý je nám prirodzený predtým ako oceníme, ako to môže fungovať z milosti. To je dôvod, prečo sa musíme zaoberať zlou správou, aby sa dobrá správa mohla o to viac ceniť. Pamätajte, že dobrá správa je dobrá iba do tej miery, ako je zlá správa zlou.

Musíme zažiť zásadnú, radikálnu zmenu - opak toho, čo sa stalo pri páde, ak sa chceme stať podobní Kristovmu charakteru. Pri páde nahradilo sebecko miesto lásky, ale milosťou, chvála Bohu, môže láska prevziať miesto sebecka. Amen? {Amen} Opäť môžeme byť ovládaný duchom, zákonom, princípom lásky, ktorý riadi samotné Božie srdce. Plán záchranu bol navrhnutý tak, aby táto zmena bola možná.

Dnes večer sa dostaneme k dobrej správe. A som tak rád, že ste sa vrátili, pretože by som sa veľmi zle cítil, keby ste ma nechali hovoriť iba o zlej správe, a nedovolili mi hovoriť o správe dobrej. Niekoľko ďalších nasledujúcich štúdií sa bude zaoberať tým, čo Boh urobil, aby zvrátil to, čo sa pokazilo pri páde človeka. To je len stručný prehľad, aby sme to zhrnuli a upriamili našu myseľ na smer, ktorý tu sledujeme.

Ale pred tým ako budeme pokračovať s novým materiálom, kvôli čomu sa potrebujeme pozastaviť, moji milí priatelia? Kvôli čomu sa potrebujeme pozastaviť? Aby sme osobne pozvali Božieho Ducha do našich srdiec. Prečo? **Duchovné veci sú dajú... iba duchovne posúdiť.** {1 Kor 2,13-14} Prosím, nikdy nebudte tak trúfalý otvárať Slovo Božie bez toho, aby ste najprv otvorili svoje srdce a pozvali Ducha Svätého dovnútra, ktorý vám tú nadprirodzenú schopnosť poznať pravdu.

A čo to znamená skutočne poznať pravdu? Pamätáte si tie tri kroky? Povzbudte ma niekto. Znamená to (1) pochopiť ju intelektuálne, (2) zamilovať si ju celým srdcom, a čo je najdôležitejšie, (3) podriaďiť jej svojou vôľou. Len vtedy keď to takto budeme robiť, môžeme poznať pravdu do tej miery, že budeme prežívať jej oslobodzujúcu, posväcujúcu moc v našich životoch. A to je to, čo všetci chcete prežívať, či nie? {Amen} Dnes večer chcete viac než len intelektuálnu rozcvičku, je tak? Chcete život meniacu skúsenosť? {Amen} Prajete si byť čoraz viac podobní Ježišovi, vďaka času stráveného štúdiom Jeho Slova? {Amen} Je to možné, milí priatelia, skrze moc a požehnanie Ducha svätého.

Boh túži po tom, aby nám to dal. Ale akokoľvek by nám to chcel dať, nemôže, ak nebudeme čo? Prosiť. Rozumiete, celá ekonomika neba funguje na jednoduchom princípe: „**Proste a bude vám dané.**“ {Mt 7,7} Nemôžeme si to zarobiť. Chvála Bohu, Ježiš Kristus získal to všetko pre nás a je pripravený nám to dať ako dar. Ale nikdy to nebude nikomu vnučovať pretože On taký nie je, On to tak nerobí. On neporušuje slobodnú vôľu človeka. To je dôvod, prečo musíme ísť k dverám nášho srdca, otvoriť ho, a povedať: „*Vojdi dnu. Vojdi, nebeský Host'. Vstúp a povečeraj sa so mnou. V osobe Tvojho Ducha, prebud' vo mne ten hlad a smäd a uschopni ma stráviť a prijať chlieb života, aby moja duchovná bytosť mohla byť vyživovaná a posilnená. Vojdi dnu.*“

Pozvete Ho, aby to urobil? A keď sa budete modliť za seba, budete prosím pamätať na vášho brata? Potrebujem dnes mimoriadnu výkonnosť, ako pokračujem v tejto štúdií. Poďme stráviť niekoľko okamihov na našich kolenách.

Otče môj v nebesiach, v mene Ježiša Krista, Pána, ktorý je mojou spravodlivosťou, Prichádzam s dôverou do Tvojej samotnej prítomnosti. S dôverou, ktorá je založená na zásluhy môjho Prihovorcu, nie na mojej vlastnej. Hoden je Baránok, ktorý bol zabitý. Modlím sa, aby si na mňa hľadel ako ukrytého v Ňom. Prichádzam s prosbou, aby si bol k nám milostivý a vylial Svojho Ducha Svätého na nás. Chceli by sme dospieť k pochopeniu pravdy do tej miery, aby sme preživali jej oslobodzujúcu, posväcujúcu moc v našich životoch omnoho plnšie, než kedykoľvek predtým. Nemôžeme ju pochopiť, iba ak nás požehnáš Duchom Pravdy. Zvlášť Otče, keďže mám to nezaslúžené privilegium viesť štúdium Tvojho Slova, potrebujem obzvlášť Ducha Svätého. Prosím, ovládni si ma, telo, myseľ i ducha. Som Tvoj pretože si ma stvoril, vykúpil a skrze svoje vlastné rozhodnutie. Prosím, použi si ma ako kanál požehnania Tvojej pravdy. Nech čokoľvek, čo si schopný povedať prostredníctvom mňa nie je len pochopené intelektuálne, ale nech je to i prijaté s láskou a každý z nás nech sa tomu vedome podriadi, aby to mohlo premeniť život. Urob nás prostredníctvom Ducha Pravdy čoraz viac podobnými Tomu, ktorý je Pravdou. Prosíme Ťa v Jeho mene. Amen.

Sme na strane 13 vo vašich skriptách, a dúfam, že ste získali ďalšie strany do zakladača, ktorý máte. Je tu citát, ktorý je trochu dlhší ako obyčajne, ale je to tak úžasne hlboký náhľad od vidiaceho našich dní. „Vidiaci“ je staré pomenovanie proroka, toho, ktorý vidí veci, ktoré väčšina z nás nemôže vidieť, pretože mu bol udelený mimoriadny duchovný náhľad. Počúvajte opis toho, čo sa udialo v nebi, keď človek zhrešil. Je to pozoruhodné. A zhrňa to tiež dôsledky hriechu na ľudskú prirodzenosť.

Je to v **Znameniach doby, 13. februára 1893. „Keď človek zhrešil, celé nebo bolo naplnené smútkom; pretože kvôli podvoleniu sa pokušeniu, človek sa stal nepriateľom Božím, spoluúčastník satanskej povahy.“** Ó, pauza. Musím vám toto povedať: Akým spôsobom sa človek stal spoluúčastníkom satanskej povahy? Sebeckto prevzalo miesto lásky, ten istý duch, ktorý motivuje satanovu povahu sa stal duchom, ktorý motivuje povahu človeka. Preto sa človek stal spoluúčastníkom satanskej povahy. Späť k citátu: **„Obraz Boha, na ktorý bol stvorený bol pokazený a zdeformovaný. Charakter človeka prestal byť v súlade s charakterom Božím; pretože vďaka hriechu sa človek stal telesný a telesné srdce je nepriateľstvom voči Bohu, nie je podrobené zákonu Božiemu, ani v skutočnosti nemôže byť.“** {Rim 8,7} Zastavme sa. Prečo telesné srdce nemôže byť podrobené Božiemu zákonu? Pretože sa podrobuje, ktorému zákonu? Satanovmu zákonu, zákonu sebeckta. Je ním tyranizovaný. Čítajme ďalej: **„Anjelom sa zdalo, že neexistuje spôsob, ako by sa mohol priestupník zachrániť. Prerušili spievanie chvál a celé nebeské nádvorie smútilo kvôli skaze, ktorú spáchal hriech. Bez súladu s Božou prirodzenosťou, nepodriadujúc sa požiadavkám Jeho zákona, nečakalo ľudské pokolenie nič iné, len skaza. Pretože Boží zákon je nemenný práve tak ako charakter Boží, nebola tu žiadna nádej pre človeka, len ak by sa našiel spôsob, ktorý by mohol odpustiť jeho prestúpenie, obnoviť jeho povahu, a obnoviť jeho ducha, aby odrážal obraz Boží. Božská láska vytvorila takýto plán.“** {Amen} Ó, chvála Bohu za túto poslednú vetu! Počujem „amen“? {Amen} Chváľme Boha za takýto plán! Bol navrhnutý v srdci a myslí Boha od večnosti a bol nekonečne nákladný, ale takýto plán existuje, moji priatelia.

A aký je jeho účel? Vypočujte si toto ďalšie vyhlásenie. Pozoruhodne dobre zhrňa celý účel plánu spasenia. **Education, str. 15 a 16 {Výchova}: „Nekonečnou láskou a milosrdenstvom bol navrhnutý plán spasenia a bol darovaný život na skúšku.“** Moment. Darovaný komu? Adamovi. Ale pamätajte, kto je Adam? Ľudstvo. A všetko, čo Boh urobil Adamovi, urobil pre nás všetkých, pretože všetci sme boli obsiahnutí a zahrnutí v ňom a s ním. Spomeňte si na včerajšiu štúdiu. Aký je účel tohto plánu? Pokračujme v čítaní ...táto skúšobná doba? **„Aby obnovil v človeku obraz Jeho Stvoriteľa, priniesol ho späť k dokonalosti, v ktorej bol stvorený, a podporil rozvoj tela, mysle a duše tak, aby božský zámer jeho stvorenia mohol byť realizovaný - toto malo byť dielo vykúpenia.“**

Čo je samotným cieľom tohto plánu spasenia, priatelia? Priviesť človeka k dokonalosti, v ktorej bol stvorený, obnoviť v ňom obraz jeho Tvorca, ktorý zahŕňa celú jeho bytosť, to je dôvod, prečo sa má

podporiť rozvoj tela, mysle a duše. Vidíte, v každom rozmere nášho bytia sme boli stvorení na podobu Božiu. Niesli sme Jeho obraz. Hriech skazil a takmer úplne zničil Božiu podobu v každej oblasti nášho bytia. Ale plán spásy bol navrhnutý tak, aby obnovil obraz Boží v každej oblasti nášho bytia. Chvála Bohu za takýto plán!

Všimnite si, ako výstižne apoštol Pavel uvádza účel plánu záchrany. Je to zaznamenané v **2 Tesalonickým v kapitole 2, verš 13 a 14**. Máme tu pozoruhodnú pasáž; zahŕňa veľmi výstižne celý plán záchrany. Ale to, čo chcem naozaj podtrhnúť je účel tohto plánu. Pozrite verš 13, „**Ale my sme povinní dať vždy vďaka Bohu za vás, milovaní bratia v Pánovi, pretože**“ Tu prichádza stručné zhrnutie celého plánu spásy: „**pretože Boh si vás od počiatku vyvolil pre spásu prostredníctvom posvätenia Duchom a vierou v pravdu, ku ktorej vás povolal prostredníctvom nášho evanjelia.**“ Pozoruhodné zhrnutie celého plánu spásy, ale počúvajte, teraz prichádza účel. Aký je? „**Na získanie slávy nášho Pána Ježiša Krista.**“ OK trieda, použite váš kľúč. Aké slovo ste tu počuli? {Sláva} Sláva. A kedykoľvek počujete sláva musíte premýšľať o čom? {o charaktere} Charaktere. Takže sa vás pýtam podľa apoštola Pavla, čo je hlavným účelom tohto plánu spásy? Ešte raz, získať čo? Charakter nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. V tomto svetle, vidíte drahí priatelia, ako budovanie charakteru je naozaj najdôležitejšia práca, ktorá kedy bola zverená ľuďom?

V skutočnosti je to celý účel plánu záchrany; byť zmenený od slávy k sláve, rásť od jednej úrovne charakteru k druhému, čo je v podstate význam výrazu „od slávy k sláve“, a to nie je pre kresťana niečo voliteľné, či áno? Je to v samej podstate srdcom a jadrom, toho, čo znamená byť kresťanom. Prosím uvedomte si to, prosím, uvedomte si to. Celý účel plánu spasenia je na získanie slávy nášho Pána Ježiša Krista. Teraz tento plán, vynájdený v srdci Božom, v nekonečnej minulosti, bol zrealizovaný v čase, podľa slov Písma: „**v plnosti času**“ {Gal 4,4} zaslaním Božieho Syna na misiu s dvojitým poslaním. Poznamenajte si to prosím: to je to na čo sú okraje. Plán spasenia bol realizovaný v plnosti času zaslaním Božieho Syna, na čo? Na misiu s dvojitým poslaním. Čo bola tá misia s dvojitým poslaním?

Číslo jedna: Bol poslaný, aby zjavil Božiu slávu človekovi.

Číslo dva: Bol poslaný, aby obnovil Božiu slávu v človeku.

Zachytili ste to? Trvám na tom, že toto sumarizuje vlastne zahŕňa všetko, čo mal Kristus urobiť, keď bol poslaný od Otca. Vskutku, toto zahŕňa celý plán spasenia. Znovu, čo je tá misia s dvojitým poslaním? Syn bol poslaný, aby odhalil Božiu slávu človekovi, a čo? A aby obnovil Božiu slávu v človekovi. Teraz niektorí by mohli povedať: „*Nuž myslel som, že Syn bol poslaný na smrť za naše hriechy.*“ Nuž to áno, určite, ale to je súčasťou zjavenia Božej slávy človekovi. Amen? Vidíte, Božia sláva je Jeho charakter a On ho vyjadril, keď vyhlásil svoje meno. „**Hospodin, Hospodin Boh,**“ aký? „**Ľútostivý a milosrdný, dlho zhovievajúci a veľký čo do milosti a pravdy, ktorý zachováva milosť tisícim, a odpúšťa nepravosť prestúpenie a hriech, ktorý však nijakým činom nenechá vinného bez trestu, navštevujúci nepravosť ...**“ {2 Moj 34,6-7} Vidíte, Kristus na kríži, ukazuje nielen na milosrdenstvo Božie, ale aj na čo? Na spravodlivosť Božiu. Boh nezbavuje len viny, On odpúšťa vinu. Ako? Na akom základe? Tým, že prisúdi ich vinu na Nevinného na kríži. A pretože On zomrel za naše hriechy, teraz my môžeme žiť na účet Jeho spravodlivosti. Amen? {Amen} Takže všetko, čo Kristus urobil bolo zjavovanie Božej slávy nám.

Ale moji milí priatelia, On nám odhaľoval Božiu slávu, aby mohol túto Božiu slávu v nás obnoviť. Počujem „amen“? {Amen} Pochopte prosím, účelom tohto zjavenia bolo vytvoriť možnosť obnovy. A samozrejme obnova bola závislá na zjavení. Prečo? Nuž, iba pozeraním môžeme byť zmenení. On nám mal odhaliť Božiu slávu tak, že by sme sa na ňu mohli pozerieť a tým byť menení od slávy k sláve na podobu toho, na čo sa pozeráme. Vidíte to? Ak by nebolo zjavenie, nemohla by existovať obnova. Misia s dvojitým poslaním, zjavenie – obnova, je miesto kam potrebujeme upriamiť našu pozornosť v tomto bode. Najprv sa chcem pozrieť na fázu zjavenia, a potom budeme vyvažovať náš

seminár zaoberaním sa fázou obnovy a našou spoluprácou. OK? Práve sme vám dali predzvest' toho kam dnes pôjdeme.

Fáza zjavenia. Všimnite si v tomto kontexte 2 Korintským 4, verš 6. **2 Korintským 4, verš 6.** „**Lebo je to Boh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista.**“ Ó, to mám rád. Počuli ste tam naše kľúčové slovo? Prosím urobme si tu obrázok. Planéta Zem s ľudstvom sa nachádza v stave pretrvávajúceho hriechu. **Sme v hustej tme, ako prorok Izaiáš povedal: Izaiáš 60.** Pamätáte si štúdium tejto časti. Sme stratení, a jediný spôsob, ako nájdeme opäť zachraňujúci vzťah s Bohom je nechať nejaké to svetlo svietiť na našu cestu. A tak čo urobil Boh vo svojom nekonečnom milosrdenstve? Posiela svojho Syna, aby bol tým svetlom. „**Lebo je to Boh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach.**“ A čo je tým svetlom? „**Dať svetlo poznania,**“ čoho? „**Slávy Božej.**“ Čo je to? Charakter Boží. Kde? „**V tvári Ježiša Krista.**“ To je to, čo mal Ježiš urobiť pre ľudstvo, keď bol poslaný Otcem. Bolo to zjaviť Jeho charakter. Svetlo Jeho nádhernej povahy.

Tu je povedané „**v Jeho tvári.**“ Nuž, to je zaujímavé, pretože ľudská povaha je zvlášť zjavená v ľudskej tvári. Jeho celý život, samozrejme, bol zjavením Jeho charakteru, ale vo výzore je charakter zvlášť odhalený. Teraz, Boh poslal svojho Syna, aby odhalil tú slávu, a Syn poslal svojho Ducha, aby obnovil tú slávu, a umožnil človeku vidieť tú slávu. Vidíte **duchovné veci sú len, čo? Duchom rozlíšiteľné.** A prirodzený človek nebol schopný vidieť to svetlo slávneho zjavenia Božieho charakteru v Ježišovej tvári. Tak Ježiš posiela svojho Ducha, aby sme mohli mať duchovné rozlíšenie, tú nadprirodzenú schopnosť vidieť svetlo. A ten istý Duch, ktorý nás uschopňuje pozerat' sa naň bude, čo? Bude nás meniť na Jeho podobu v nás.

Túžba vekov, str. 341. **Túžba vekov, str. 341.** „**Jeho, Kristov, Duch rozvinie v človekovi všetko, čo zušľachtí charakter a pozdvihne povahu. To bude budovať človeka pre slávu Božiu telesne, duševne a duchovne.**“ Vidíte, že to zahŕňa opäť celého človeka? Máme **oslavovať Boha aj našimi, čo? Našimi telami.** {1 Kor 6,19-20} Čítajme ďalej: „**Lebo Boh nám nedal ducha bojzlivosti, ale moci a lásky, a zdravého rozumu.**“ 2 Timoteovi 1:7 Povolal nás k „**nadobudnutiu slávy**“ pomlčka - čoho? „**- charakteru -**“, Ja som to tam nevložil. Inšpirácia, inšpirovaný komentár to tam vložil. „**...nášho Pána Ježiša Krista' Povolal nás, aby sme sa stali súpodobnými obrazu Jeho Syna.**“ To je „**2 Tesalonickým 2,14 a Rimanom 8,29.**“ Teraz, Otec poslal Syna, aby odhalil túto slávu, Syn posiela Ducha obnoviť túto slávu.

Aká je naša úloha spolupráce v tomto procese? Je to pozeranie sa na slávu. Pamätáte si? Náš kľúčový text, **2 Korintským 3:18:** „**Ale my všetci s odostretou tvárou vzhliadajúc sa v sláve Pánovej sťa v zrkadle, sme**“ čo? „**sme premieňaní na ten istý obraz od slávy k sláve, ako od Ducha Pánovho.**“ Moji milí priatelia, nie je možné, aby sa mohla obnova začať odohrávať, pokiaľ sa nebudeme pozerat' na zjavenie. A je to práve z tohto dôvodu, prečo Boh poslal svojho Syna zjavovať Jeho slávu človekovi: aby mohol zaujať pozornosť človeka, upriamil oči jeho mysle na zjavenie, a vďaka tomu mal možnosť obnoviť v ňom slávu, ktorú videl v Ježišovi Kristovi. To je dôvod, prečo Boh poslal svojho Syna.

Teraz ... Mám otázku, premýšľajte o tom so mnou. Ak je nevyhnutné pozerat' sa na zjavenie Božej slávy v Kristovi aby sa mohla naša obnova v nás odohrávať, ako boli ľudia obnovovaní od slávy k sláve pred tým ako Kristus prišiel zjaviť túto slávu? Nie je toto opodstatnená otázka? Či neexistovala doba, keď ľudstvo malo zúfalú potrebu zmeny od slávy k sláve pred tým, ako prišiel Kristus túto slávu zjaviť? Existovala takáto doba? Áno, v skutočnosti to bolo 4000 rokov. Je tak? 4000 rokov po páde sa Kristus vtelil, aby človekovi zjavil Božiu slávu. Moja otázka je, ako boli ľudia zmenení od slávy k sláve pred tým? Pred inkarnáciou, ako? Výborne, počul som dobrú odpoveď. Počuli ste to? *Svätyňa, a služby v nej.*

Pamätáte si v našej štúdii siedmich spôsobov, ktorými nám Boh zjavil Svoju slávu? Aký bol jeden z nich? Svätýňa a jej služby. Písmo hovorí, že **svätýňa bola plná Božej slávy**. {Ez 10,4} David hovorí, že chce ísť do chrámu pretože to je miesto, kde prebýva Božia sláva. {Ž 63,3} Áno, pozeraním sa na charakter Boží, tak ako je zjavený vo svätyni a jej službách, boli ľudia zmenení pred inkarnáciou na podobu toho, čo videli, od slávy k sláve.

Ale počkať. Neexistovala určitá doba pred založením svätyně a jej služieb? Ako sa menili pred založením svätyně a jej služieb? Ako **sa menili od slávy k sláve**? Museli sa pozerieť na slávu. To je jediný spôsob, ako môže byť niekto zmenený. Ako? Prírodou, dobre. Ale je to dostatočné zjavenie pre našu záchranu? Nie, pretože je zničená a zdeformovaná a poškvrnená vplyvom hriechu. Okrem zjavenia v prírode tu musí existovať niečo iné, musí existovať nadprirodzené zjavenie. Tak, ako boli ľudia zmenení pred založením svätyně a jej služieb? OK, prepis Božieho charakteru, ktorý bol daný na Sinaji, ale to bolo výrazne neskoro, v skutočnosti len krátko pred svätýňou a jej službami. Dobre ... dobre. Počul som odpoveď, ktorú som hľadal. Počuli ste to? *Prostredníctvom obetného systému*. Obetovanie baránka. Počujem „amen“? {Amen}

Moji milí priatelia, chcem vám ukázať môj obľúbený text - jeden z mojich obľúbených textov. Povedal by som, jeden z mojich obľúbených textov. Môžete ho nájsť v 1 Mojžišovej 3, verš 21. **1 Mojžišova 3, verš 21. „Tiež pre Adama a jeho ženu vyrobil Pán Boh odev z kože a obliekol ich.“**

Už vidím ako premýšľate, „Obľúbený text? Aký má problém? Ako už len môže byť takýto verš kohosi obľúbený?“ No tak, mysleli ste si to, však? Ach, moji milí priatelia, to je tak hlboko krásny text. Ale jeho krása nespočíva na povrchu, však? Vidíte, to je typické pre Písmo. Prosím, nebuďte spokojný s čítaním toho, čo hovoria slová. Proste Boha o duchovné rozlíšenie, ktoré vám pomôže vidieť, čo sa vlastne týmito slovami chce povedať. Dovolíte mi podeliť sa vami, prečo je toto môj obľúbený text, alebo jeden z obľúbených? Ste na to pripravení?

Chcem, aby ste videli moji milí priatelia, ako je to od samého počiatku, v skutočnosti odo prvého dňa, keď človek zhrešil, Boh vydal nadprirodzené zjavenie Svojej slávy, Jeho charakteru. Ste pripravení? Vyhrňte si rukávy, rýchlo to musíme prebehnúť. Pán Boh vyrobil odevy z kože pre Adama a jeho manželku, a zaodial ich. Očividne potrebovali oblečenie. Prečo? Nuž, pretože boli čo? {nahí} Nuž, neboli nahí. Boli zaodiatí, ale nedostatočným odevom. Čo to bolo? {Figové listy} Figové listy. Prečo boli zaodetí figovými listami? Pretože boli ... nahí pred tým, ako sa zakryli figovými listami. Stvoril ich Boh nahý? **Stvoril ich tak, že boli oblečení svetlom, odevom zo svetla.** {LDE 249.2} Boli obrazom Božím a Písmo zreteľne hovorí, že **Boh je oblečený do svetla.** {Ž 104,2} Čo bolo zdrojom tohto svetla? Sledujte ma, musím zrýchliť. Prebývala v nich plnosť Ducha Božieho. Sledujete ma? A prítomnosť plnosti Božieho Ducha, ktorá v nich prebývala sa prejavila ako svetelná aura, ktorá obkolesovala telesný chrám.

Veľmi podobné tomu, čo sa stalo, keď svätostánok na púšti Sinai bol naplnený Božou stále existujúcou prítomnosťou. Ako mohli deti Izraela povedať, že tam je? Obklopovala ho šekina, sláva, ktorá z toho stanu vyžarovala. Sledujete to? Je to tak aj s ľudským stanom, s ľudským svätostánkom, ktorý Boh postavil a zamýšľal ho naplniť svojou prítomnosťou. Aj to urobil, a naozaj aj mohol, lebo bol bezhriechy, keď ho stvoril.

Boh stvoril človeka so slobodnou vôľou, je tak? Už sme sa toho dotkli... ..z Božej strany to bolo riziko. No bol ochotný to riziko prijať, lebo uspokojíť ho mohla len dobrovoľná láska bytostí, ktoré stvoril. Keď sa zastavíte a popremýšľate o tom, jedine toto uspokojí i vás i mňa. Ako by vás tešilo, keby ste mali robota, ktorého by ste si mohli naprogramovať, aby vám každé ráno 10-krát povedal: „*Milujem ťa, milujem ťa, milujem ťa, milujem ťa...*“? Cítili by ste sa pritom dobre? Nie. Prečo? Lebo robot by nemohol urobiť nič iné. Vidíte, moji milí priatelia, naozaj nás môže uspokojíť iba dobrovoľná láska. A rovnako je to s Bohom: aby ho ľudské bytosti milovali dobrovoľne, musel im dať slobodnú vôľu. No keď to urobil, - pochopte tu niečo veľmi dôležité - zároveň ich ubezpečil, že bude rešpektovať ich vôľu.

A teraz to podstatné. O tomto je vlastne spravodlivosť. Spravodlivosť hovorí: „**To, čo človek rozsieva, to bude aj žať.**“ {Gal 6,7} Priatelia moji, toto uistenie je pre nás úplne nevyhnutné, ak naozaj chceme mať slobodnú vôľu. Čo keby Boh povedal: „*Počuj, dám ti právo voľby. Môžeš si vybrať, čo len chceš, no nie som si istý, či dovoľím, aby si to mal.*“ To je nanič. To by bol podfuk. Keď nám teda Boh dal slobodnú vôľu, povedal: „*Počúvaj, ber ju vážne a používaj ju opatrne, lebo budem rešpektovať to, čo si vyvolíš.*“ Rozumiete? Jedine takto môžeme mať naozaj slobodnú vôľu.

Boh dal človeku jednu voľbu, aby preveril jeho charakter, vyskúšal jeho vernosť a pomohol mu rozvinúť charakter. O čo išlo? O jeden strom uprostred záhrady, nazvaný „**strom poznania dobrého a zlého**“. Z toho stromu nemal jesť. A Boh povedal: „**V deň, v ktorom by si z neho jedol ...**“ Čo sa stane? „... **určite zomrieš.**“ {1 Moj 2,17} Poznate ten príbeh... Nemôžem zísť do podrobností, hoci by som rád. Čo si však vybrali? Jesť zo stromu. Čo si tým vyvolili? No tak, dotiahnite to. Čo si vybrali? Vybrali si smrť.

Bolo na tom niečo svojvoľné, keď Boh povedal: „**V deň, v ktorom by si z neho jedol, zomrieš?**“ Nie. Prečo? Lebo rozhodnutie jesť zo stromu – všimnite si - sa rovnalo rozhodnutiu vzbúriť sa proti Božej autorite a odmietnuť ju. Moji milí priatelia, nedá sa odmietnuť Božiu autoritu a neodmietnuť pritom Boha. Prečo? Lebo Boh je náš Tvorca, náš Autor. To preto je pre nás autoritou. Sledujete to? Stvárnil nás. Stvoril nás. Preto má nad nami právomoc. Keď odmietame Božiu autoritu, odmietame Jeho samého. Čoho je Boh jediným zdrojom? Života! Keď sa teda niekto rozhodne odmietnuť Ho, čo si vyberá? Smrť! Rozumiete tomu? {Áno.}

Čo sa stalo, keď sa rozhodli jesť z toho ovocia? Biblia to zaznamenáva v 1 Moj 3. Rýchlo si to otvorte. Týchto dôležitých bodov sa len dotkneme, lebo chcem rýchlo prejsť k svojmu obľúbenému textu, no potrebujeme uviesť kontext. **1 Moj 3,7.** „**Potom...**“ Kedy? Posledný riadok v 6. verši: „... **dala aj svojmu mužovi, ktorý bol s ňou, a jedol aj on.**“ Veľmi zaujímavé. Až keď Adam jedol a je nesmierne dôležité, že nie skôr než Adam jedol. Keď Adam jedol, čo sa stalo? „**Obom sa otvorili oči a spoznali, že sú**“ akí? „... **nahí.**“

Čo sa stalo ďalej? Boh rešpektoval ich voľbu. Prinajmenšom spočiatku. Sledujte ma. Keďže sa rozhodli odmietnuť Boha, čo od nich odchádza? Boží Duch. A čo sa stráca spolu s Ním? Vonkajší prejav, to svetelné rúcho, šekina, mizne. Sledujete to? A oni sa pozrú a zistia, že sú akí? Nahí. A spanikária. Prečo? Lebo - ako nám hovorí nasledujúci verš - je to na sklonku dňa.

Na toto mám svoj osobný názor, dobre? Chcem, aby ste vedeli, že sa nezakladá na „**takto hovorí Hospodin**“. Preto vám hovorím otvorene, že je to môj osobný názor. Verím, že je piatok večer, tesne pred západom slnka. Mám na to niekoľko dôvodov. Vieme, že je večer, lebo ďalší verš znie „**za podvečerného vánku**“ {1 Moj 3,8}. A ja verím, že je to piatok večer a Pán - ich Stvoriteľ, Pán soboty - prichádza, aby sa s nimi v sobotu zvitál.

No oni sa pozreli na seba a jeden na druhého a spanikárili. Takto predsa do Jeho prítomnosti nemôžu vstúpiť. Rýchlo sa to pokúsia upraviť. Čo robia? Čo hovorí zvyšok **7. verša**? „**Splietli figové listy a urobili si**“ čo? „... **zástery.**“ Zúfalo sa snažia nejako nahradiť svetelné rúcho a vyzerat' prijateľne. Vnímame ten obraz? Tento počin je úplne prvým príkladom čoho? Spravodlivosti zo skutkov. Rozumiete? Rozhodne, spravodlivosti zo skutkov. A mimochodom, vedzte, že tuto sa predstavuje celé ľudstvo. Je to ľudská prirodzenosť. Nejde tu len o dvoch jedincov, ktorí s nami nemajú nič spoločné. Sme to my, vystavení na odiv. A takto sa odvtedy správame. Súhlasíte so mnou? Pripúšťate to? Ustavične sa snažíme vyzerat' prijateľne skrze naše vlastné úsilie. Aká je to spravodlivosť? Zo skutkov. Snažíme sa vyzerat' slušne. V dnešnej dobe používame rafinovanejšie spôsoby ako sú figové listy, no princíp je ten istý. Súhlasíte so mnou?

Mimochodom, viete si predstaviť, aká nepohodlná bola zástera z figových listov, keď predtým nosili svetelné rúcho? No trvám na tom, že telesné nepohodlie ani len nepostrehli, pre svoje duševné

trápenie: obviňovalo ich svedomie. Pozor: nakoľko vhodné sú tieto odevy, aby vyzerali prijateľne a obstáli v prítomnosti Hospodina Boha? Ďalší verš: Len čo si posprietali tie drsné rúcha, čo počuli? **„Keď počuli hlas Hospodina Boha, ktorý sa prechádzal po záhrade za popoludňajšieho vánku.“** Je podvečer. Keď predtým počuli tie známe kroky, vždy Mu bežali v ústrety, aby Ho pozdravili a objali, a prejavili Mu svoju lásku a vďačnosť za všetky Jeho stvorené diela, ktoré v tom dni či týždni objavili.

Kam však utekajú tentoraz? Schovať sa. **„... ukryl sa Adam i jeho žena pred Hospodinom Bohom medzi stromy záhrady.“** Moji milí priatelia, vidíte ten okamžitý, radikálny vplyv hriechu na vzťah medzi ľudstvom a Bohom? Utekajú a skrývajú sa. Majú strach. Viete si predstaviť tú bolesť, ktorú to vyvolalo v Božom srdci? Je ťažké predstaviť si, ako Ho to muselo zabolieť. Teší sa na nich, miluje ich z celej duše, chce pre nich len to najlepšie, no oni pred Ním utekajú. Muselo Mu to zlomiť srdce... No čo urobí? Milujem ten obraz Boha, ktorý je tu vykreslený. **9. verš: „Hospodin Boh zavola na Adama a opýtal sa ho: „Kde si?“** Mimochodom, v hebrejčine to vyjadruje, že ich stále volá. **„Kde si? Kde si? Adam, kde si? Kde si? Chcem ťa späť!“** Viete, čo počujem v tých slovách? *„Hoci ste Ma odmietli, Ja som vás nezavrhol.“* {Amen.} *„Adam, chcem ťa späť. Adam, mám plán. Vymyslel som spôsob. Bude Ma stáť všetko, no dovoľ Mi, aby som ti ho vysvetlil, aby som ti ho ukázal. Ešte stále je nádej, Adam, dovoľ Mi, aby som ti dal evanjelium. Kde si?“* Stále hľadá, kým ich nenájde.

Kde ich objaví? Ako sa skrývajú. V najhlbšej a najtemnejšej časti záhrady. A ako Adam odpovie? **„On povedal: „Počul som Tvoj hlas v záhrade, a zľakol som sa, lebo som nahý, a tak som sa skryl.“** Veľmi zaujímavé... Je odetý figovými listami a čo vyznáva? Že je nahý. Čo nám to vraví? Do akej miery sú figové listy dostatočné, aby nás presvedčili, že sme riadne odetí, keď stojíme v prítomnosti Hospodina Boha? Nestoja za nič. Počujete ma, moji milí priatelia? Prosím, prosím, uvedomte si, že Adam je v tomto vyznaní jeden veľký krok pred Laodiceou. Počujete, čo vám hovorím? Čo je náš problém? Tak sme sa oklamali svojimi figovými listami, že si myslíme, **akí sme bohatí, zbohatli sme a nepotrebujeme ničoho. A ani nevieme, že sme biedni, úbohí, chudobní, slepí a nahí {Zj 3,17}**. Presne toto je na stave Laodicey také desivé. Adam si aspoň uvedomuje, že figové listy sú mu na nič dobré. Bože, pomôž nám uvedomiť si, že naše **špinavé handry {Iz 64,6}** sú k ničomu. Počujem „amen“? {Amen.}

Čo vlastne Adamovi pomohlo uznať svoju nahotu? Letmý pohľad na Hospodina Boha. To isté pomohlo úbohému Saulovi z Tarzu rozpoznať, že všetky jeho **zašpinené handry** sú prakticky nanič, keď sa neočakávane stretol s Ježišom na ceste do Damašku. Saul, ktorý v ten deň vyrazil z Jeruzalema mysliac si, že je **bohatý, zbohatnul, ktorý nepotrebuje ničoho**, odrazu tackavo a s potkýnaním vchádza do Damašku ako **prvý medzi hriešnikmi {1 Tim 1,15}**. To preto, že na ceste stretol Ježiša. My potrebujeme presne tú istú skúsenosť. Počujem „amen“, spoluobčania Laodicey? Potrebujeme tú istú skúsenosť. Bože, pomôž nám stretnúť Pána Boha, kým je ešte čas obliecť sa! Už ho veľa nezostalo!

Adam uznáva svoju nahotu, ale preberá za ňu osobnú zodpovednosť? Vyznáva sa, no je jeho pokánie úplné? Nie... A mimochodom, akokoľvek ho Boh chce obliecť a spasiť, nemôže to urobiť, kým to skutočne neolútuje. Sledujete to? Musí priznať vlastnú zodpovednosť za svoju nahotu. Preto nasledujú otázky. **11. verš: „Potom sa ho spýtal: „Kto ti povedal, že si nahý? Nejedol si azda zo stromu, z ktorého som ti zakázal jesť?“** Boh mu napomáha. Priam túži po tom, aby sa priznal, čo urobil, aby mu mohol odpustiť. No čo hovorí Adam? **„To žena ma naviedla urobiť to!“** Nielenže obviňuje ženu, - necitoval som ho celkom presne - kiežby bol vinil len ju. Čo vlastne povedal? **„Žena, ktorú si mi Ty dal, aby bola so mnou, dala mi z toho stromu, tak som jedol.“** Adam! Počujete, čo robí? Obviňuje Boha i ženu. Vraví: *„Keby si mi Ty bol dal lepšiu ženu, nebolo by sa to stalo. Dal si mi chybný výrobok. Je to jej chyba, je to Tvoja chyba, ale nie moja!“* Priatelia moji, takto je odhalená ľudská prirodzenosť. Pripúšťate to? Sme to my. Je to Adam, je to ľudstvo. Je to o tom, akí sme. To preto si myslíme, že **sme bohatí a zbohatli sme, a nepotrebujeme nič**.

Boh dúfa a túži po lepšej odpovedi. Obracia sa k žene - a čo sa spýta? **„Čo si ti urobila?“ 13. verš.** Čo mu odvetila? *„Diabol ma naviedol!“* **„Had ma podviedol, tak som jedla.“** Nie je tak trúfalá

ako Adam, ale nepriamo hovorí toto: „*Mimochodom, Bože, Ty si dovolil, aby bol ten had na strome. Ty si dovolil, aby nastali tie okolnosti. Je to hadova chyba, je to Tvoja chyba, ale nie moja.*“

Ktorých štyroch obetných baránkov obvinili naši prví rodičia a po nich aj my sami, od doby pádu? Boha, jeden druhého, satana a okolnosti. No koho nevinili, priatelia, koho nie? Samých seba.

Pán Boh túži z celého srdca odpustiť našim vzdorovitým rodičom a ponúknuť im nádej a odev. No nemôže, kým sa nekajú. Ako to len mieni urobiť? Pavol uvádza tento spôsob v **Rimanom 2,4**: „**Nevieš, že Božia dobrota ťa vedie k pokániu?**“ Čo nás vedie k pokániu? Božia dobrota. Ako teda Boh privádza tieto rebelujúce ľudské bytosti k pokániu? Prednesie im prvú evanjelizačnú kázeň, aká kedy odznela. Je to tak. Čo je to evanjelium? Je to dobrá správa o Bohu, ktorý je dobrý k nehodným hriešnikom. To je evanjelium. {Amen.} Poviete si: „*Prvá evanjelizačná kázeň, aká kedy odznela.*“ Nasleduje 14. verš a v tom nad hadom zaznie kliatba. „*Čo tým myslíš, že je to prvá evanjelizačná kázeň v dejinách?*“ Nuž, priatelia, pre hada tá správa nie je dobrá. Preňho je to zlá správa. No všetko, čo je zlou správou pre hada, je dobrou správou pre nás. Počujem „amen“? {Amen.} Máme tu prvú evanjelizačnú kázeň v dejinách a rád by som ukrojil z času a preskúmal ju, no musíme jej zarezat' rovno do srdca.

Čo povedal v polovici tejto kázne? „**Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím semenom a jej Semenom.**“ „On“ – v hebrejčine je to mužské jednotné číslo - neobyčajný Potomok, Semeno ženy: „**On ti rozšliape hlavu, ty mu však rozdrťíš**“ čo? „... **päť.**“ O čom je to prvé prorocstvo? O Spasiteľovi, ktorý príde, aby vyslobodil ľudí z tyranie hriechu a satana, keď rozdrví hlavu jeho autorovi, - tomu starému hadovi, zvanému diabol. Vidíte, satan bol od počiatku stotožňovaný s hadom, lebo ho používal ako prostriedok, cez ktorý oklamal ľudstvo. A keď Hospodin Boh vyslovuje kliatbu nad hadom, komu to vlastne hovorí? Tomu **starému hadovi zvanému diabol.** {**Zjav 12,9**} Je to hlboké podobenstvo: to, čo sa stane skutočnému hadovi, má duchovnú aplikáciu: v tom, čo sa stane satanovi. Je to fascinujúce... Kiežby sme mali čas zaoberať sa tým, no nemôžeme.

A teraz to „**Semeno**“, zvláštne „**Semeno**“, ktoré rozšliape hlavu hadovi, Komu sa má narodiť? Žene. A kde sa toto zaslúbenie naplnilo, moji milí priatelia? Kde sa naplnilo? Na Golgote. Čo znamená „**Golgota**“? „**Miesto lebky.**“ {**Ján 19,17**} Nie je to úžasné? Ako nám Boh jasne dáva poznať, že to, čo sa odohralo na Golgote, je naplnením úplne prvého zaslúbenia. Keď ten kríž bol zarazený do Golgoty, rozdrvil satanovi lebku. Počujem „amen“? {Amen.} Ó, brat, sestra, vieš si to predstaviť? Ten istý čin, ktorý nášmu Spasiteľovi rozmliaždil päť, uvrhol Ho aj do hrobu. No keďže **sa had nemohol dotknúť Jeho hlavy** {**1SM 256.1**}, preto Ho nemohol pohnúť k tomu, aby zhrešil čo i len v myšlienkach. Hrob Ho nemohol zadržať a opäť vstal. {Amen.} Lenže rana zasadená hadovi, z tej sa on už nikdy nezotaví. Má rozdrvenú hlavu. Súhlasíte? {Amen.} Stalo sa tak na Golgote.

Ako bola jeho hlava rozdrtená? Rýchlo sledujte. Premýšľajte so mnou. Satan získal moc nad ľudstvom a udrží si ju len tak, že nás bude klamať. Počujete ma? Kvôli klamstvám sme sa stali otrokmi hriechu, sebeckta a satana. Preto keď prišiel Ježiš, vyhlásil: „**Poznáte pravdu a tá vás**“ čo? „... **vyslobodí**“ {**Ján 8,32**}. Súhlasíte? {Amen.} A aké boli tie pôvodné lži, ktorými nás satan priviedol do otroctva? Klamal o Božom charaktere a o následku hriechu. Veľmi jasne to môžeme ukázať na rozhovore pri strome poznania dobrého a zlého. Boží charakter a následok hriechu.

Kde je odhalená absolútna pravda o obidvoch? V Kristovi, tom ukrižovanom. Súhlasíte? Vidíme tam definitívnu pravdu o Božom charaktere a o čom ešte? O dôsledku hriechu. A pre tých, čo pravdu poznajú, je klamná moc satana zlomená. Jeho hlava je tým rozdrvená a my sme slobodní. Amen? {Amen.} Satan je porazený nepriateľ. Počujem „amen“? {Amen.} Jeho hlava bola rozdrvená. Je to historický fakt.

Niektorí si asi pomyslia: „*Počkaj chvíľu, ako to, že vyzerá taký živý a na Zemi sa mu darí?*“ Nedajte sa zmiasť zovňajškom, moji milí priatelia. Čo sa stane, keď rozdrvíte hlavu skutočnému hadovi? No tak, čo sa stane? Ešte dlho mláti chvostom. Satanova hlava bola rozmliaždená. Je to smrteľne ranený

had. Prosím, nedajte sa vťahnuť do ohnivého jazera tým mlátiacim chvostom smrteľne zraneného hada. Kristus premohol nášho nepriateľa a my sme zvíťazili v Ňom a s Ním, keď prichádzame ku krížu a prijímame Jeho i to, čo urobil, ako niečo vykonané pre nás. Drahocenná dobrá správa. Drahé evanjelium. Splní svoj účel?

Počúvajte. Boh vyhlasuje kliatbu nad ženou a nad mužom. Čo povedal mužovi? **19. verš:** „**V pote tváre budeš jesť chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, lebo z nej si bol vzatý, veď prach si a do prachu sa vrátiš.**“ Čo im hovorí? Že čo urobí? Čo urobia oni? Zomrú... Opakuje to, pred čím ich varoval: „**V deň, v ktorom by si z neho jedol ...**“ čo? „**určite zomrieš.**“ {1 Moj 2,17} Zomreli v ten deň, keď jedli? Nie, nezomreli. Prečo? Nepovedal im Boh pravdu? Prečo nezomreli v deň, keď jedli?

Pozorne počúvajte a sledujte. Pochopte to. Čo urobí Adam, keď mu v ušiach znie ortieľ smrti? „**Adam dal svojej žene meno Eva, lebo ona bola matkou všetkých živých.**“ Eva v hebrejčine znamená život. Adam, čo to stváraš? Ako to, že pomenúvaš svoju ženu „život“, keď Boh sotva dopovedal, že zomriete? Je to akt vzdoru? Zviera azda päť a hovorí: „*Odmietam tento verdikt? Tebe navzdory nazvem svoju ženu ‚život‘.*“ Odohráva sa tu toto? Nie, moji priatelia, nie, nie, nie.

A čo teda? Pôsobí tu viera. Súhlasíte? Vypočul si kázeň o evanjeliu. Porozumel jej. Chopil sa jej a uveril. Ako to vieme? Z koho sa malo narodiť to „Semenó“, ktoré malo rozšliapnúť hadovi hlavu? Žene. Čo si myslí Adam, že kto je to? Jeho manželka. Môžete ho za to viniť? Iné kandidátky neexistujú. Boh nepovedal: „*Prejde ďalších 4 000 rokov a bude sa volať Mária.*“ Povedal len „*narodený zo ženy*“ a Adam si prirodzene myslí, že z jeho ženy. Čo teda robí, keď ju nazýva Evou? Pomenúva ju na počesť zaslúbeného Mesiáša. Počujem „amen“? {Amen.} Vierou sa chopil evanjelia a hneď ju aj prejavuje v praxi. **Viera bez skutkov je naozaj aká? Mŕtva. {Jak 2,20}** Pomenováva svoju ženu na počesť toho Semena. A moji milí priatelia, teraz ho Hospodin Boh môže počítať za ospravedlneného čím? Vierou.

Chápete význam nasledujúceho verša? „**A Hospodin Bôh učinil Adamovi a jeho žene odev z kože**“ {1 Moj 3,21}. Tak bol zavedený obetný systém. Tak je to! Hneď v ďalšej kapitole sa Kain háda s Ábelom, aká obeť je prijateľná. Kedy bola ustanovená? V ten deň, keď človek zhršiel! Keď ju najviac potreboval. Koniec koncov, Boh povedal: „**V deň, v ktorom by si z neho jedol, určite zomrieš.**“ {1 Moj 2,17} Človek v ten deň, keď jedol, nezomrel jedine preto, že „... **Baránok Boží bol zabitý od založenia sveta**“ {Zjav 13,8}. Počujem „amen“? {Amen.} A v tom obetnom baránkovi, ktorý poskytol ten odev z kože, symbol rúcha spravodlivosti, sa krásne zjavil Boží Baránok. Súhlasíte? {Amen.} A keď sa pozeráme na tú obeť, keď hľadáme na Božie milosrdenstvo a spravodlivosť zjavené v baránkovi, čo sa s nami deje? Meníme sa. A keď ten skutočný Baránok konečne prišiel, ako Ho predstavil Ján Krstiteľ? „**Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.**“ {Jn 1,29} Ó, prosím, hľadte na Neho, a takýmto pozeraním budete menení. Povstaneme k modlitbe?

Otče v nebesiach, tak veľmi Ti ďakujem, že od samého počiatku si nám zjavoval svoju slávu zriadením obetného systému. A keď vidíme v zabitom baránkovi Tvoju spravodlivosť, milosrdenstvo a lásku, krásne to vykresľuje Tvoj charakter. Pomôž nám pozerat' sa na Baránka, aby sme mohli byť zmenení. Ďakujeme, že si nám v zabitom Baránkovi odhalil svoju slávu, aby si ju v nás mohol Jeho prostredníctvom aj obnoviť. Chválime Ťa a ďakujeme v Ježišovom mene. Amen.